

Stetter (KF):

Hr. Erik Holst bekræftede, at det er folketinget, som skal bestemme og træffe beslutninger i EF-spørgsmål, også efter at et direkte valg til Europa-Parlamentet er gennemført. Hr. Erik Holst refererede bl. a. til det arbejde, der gøres i markedsudvalget, hvor det er repræsentanter fra folketinget, som sidder og diskuterer tingene med ministrene om, hvordan man skal forholde sig i de forskellige sager. Så langt så godt.

Men hverken hr. Erik Holst eller ministeren gav mig nogen forklaring på, hvordan i alverden vi skal etablere en forbindelse mellem folketinget og de personer, der eventuelt vælges af grupper, som ikke er repræsenteret i folketinget. Det er det, der er det afgørende spørgsmål: hvordan vil man etablere denne kontakt? Hvordan vil man opretholde denne udmærkede institution, der hedder folketingets markedsudvalg, hvis det er således, at der er personer, der bliver valgt, der overhovedet ikke har nogen kontakt med folketinget eller med folketingets politiske partier? Det er det afgørende spørgsmål.

Hr. Erik Holst konkluderede, at der tilsyneladende ikke var noget flertal for det konservative forslag om, at det kun er de partier, der er repræsenteret her i folketinget, der kan opstille. Det kan hr. Erik Holst ikke udlede af debatten, medmindre socialdemokratiet på forhånd har sagt, at det skal være, som man har sagt i forslaget. Hvis socialdemokratiet slutter sig til vort forslag om, at det kun er de partier, der er repræsenteret i folketinget, der kan opstille til de direkte valg, kan jeg i hvert fald udlede, at der er flertal for at gennemføre vort forslag.

Gert Petersen (SF):

Jeg noterede mig hr. Kofoeds nye interessante filosofiske postulat, nemlig at viden forvirrer. Så lyttede jeg meget interesseret til hr. Kofoed, og jeg hørte en fremstilling, der var meget klar, meget ren, på ingen måde præget af forvirring. Så må jeg jo drage min konklusion, hr. Kofoed.

Se, der var også en anden side bortset fra dette, at hr. Kofoed ikke har megen viden om det, han taler om, hvis jeg ellers skal tage hans eget postulat for gode varer. Der er også noget andet, der prægede det, hr. Kofoed sagde. Man fik nemlig derigennem en for-

nemmelse af, når de direkte valg er blevet gennemført og et Europa-Parlament er blevet sammensat på basis af disse direkte valg, med hvilken selvsikkerhed, med hvilken overlegenhed over for det nationale parlament og den af det nationale parlament udgåede regering og dens kontrolmuligheder man vil optræde fra Europa-Parlamentets side. Det fik vi en fornemmelse af. Det kan være stærkt nok i øjeblikket, hvor vi altså her fik at vide, at Europa-Parlamentet eller Forsamlingen, som den dog vist egentlig kun hedder, på mange måder fungerer bedre end folketinget og regeringen og har bedre muligheder osv., og at vi burde gøre noget lignende. Så kan man få en fornemmelse af, hvad man vil høre, når først de direkte valg er gennemført og de, der sidder dér, har fået den autoritet, som de også vil få i kraft af det direkte valg; det fik vi også et forvarsel om. Resultatet bliver naturligvis, som jeg sagde – og det synes jeg blev varslet her – at det nationale parlaments, det vil sige folketingets, rolle bliver forringet. Det bliver resultatet.

Hr. Erhard Jakobsen talte meget ærligt, det synes jeg. Han sagde, at der ligger ikke i sig selv i dette nogen forandring, men en af grundene til, at vi vil have de direkte valg nu, vi der egentlig er tilhængere af store forandringer, men bare ikke kan komme igennem med det, er, at vi ikke vil tage modet og initiativlysten fra de mennesker, der har visionerne og gerne ser de store forandringer. Det synes jeg i og for sig er ærlig tale. Men dermed bliver også – man kan vende det om – disse menneskers visioner og initiativlyst bekræftet, og dermed bliver presset kraftigere for at få de store forandringer. Jeg synes, at hr. Kofoeds tale, som absolut ikke var præget af forvirring, gav udtryk for, at den var et forvarsel om de forandringer på bekostning af de nationale parlamenter og til fordel for Europa-Parlamentet, som man ønsker gennemført, hvis det skulle komme så vidt, at vi får disse direkte valg. Det er heldigvis ikke kun det danske folketing, der afgør denne sag.

Jeg har en bemærkning til, og den er til hr. Erik Holst, som var optaget af på den rundrejse, vi havde, at nogle af os, f. eks. jeg selv, skulle være blevet meget forbavset over de italienske kommunisters talsmands holdning. Må jeg sige, at det blev jeg ikke, for